

IN ANII TRECUTI ESA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

În această ese în fie-care septe-
na odata, joi'a, — dar prenume-
niile se primescu în toate dătele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe ¹/₂ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte țieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe ¹/₂ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tôte siodiunile si banii de prenume-
ratiune sunt de a se tramite la Redac-
tiune: Stra'a morariloru Nr. 10.

CRONIC'A COMITATELORU.

Aid' cu mine, mei fartate,
Sê amblâmu prin comitate, —
Sê vedemu cum ne-amu partata,
Ce isprava-amu capetata, —
Amu,
4,
ama visata,
ndata!
inceputu
mcutu.
a 'ntemplatu
innnatu. —
am s'aréta,
culu striga 'ndata,
omnii sê vorbésca,
— limb'a romanésca,
u sciu — unguresce, . . .
multe de aceste.
au sê otarésca,
ca limb'a romanésca
omnésca 'n comitatu . . .
apiunulu s'a sculatu, —
Si vobi vre-o trei cuvinte,
Ca sê fimu toti mai cu minte, —
Sê seserie si-unguresce,
Pentru câ asié postesce
Legea santa, ungrésca,
Ca romanulu sê vorbesca
Si o limba, ce n'o scie,
Asié vre, — asié sê fia!
Deci romanii si vediura,

Cumca ce pecatu facura,
Si — sê 'ndrepte ce-au gresîtu,
late au si otaritu,
Ca deca — chiaru se postesce,
Fia iar — si unguresce.
Scia romanii forte bine,
Cumca-asié se si cuvine.
Ca pentru — fraticiate,
Sê-ti dai hain'a de pe spatu!
Acum iute sê vedemu,
Câ la unguri ce aflâmu?
Facu ôre, ce facemu noi,
Suntu mai aspri, sên mai moi!
Trecemu iute in Biharu,
Sên de vrei chiaru in Satmaru.
Aci ungurii ce facu!
S'o spunu ôre sên sê tacu!
Dar la ce sê ve mai spunu,
Câtu e ungarulu de bunu?
Câ-ci o scie ori si cine,
Câ „elu vre“ totu alu nostu bine!
— Apoi colo in Carasiu,
Merse lucrula mai „tistasiu.“
Nau mai facutu sfara 'n tiéra
Pentru limb'a nationala,
An tacutu toti ca piticulu,
Au nitatu bietii tipicula,
Sên dóra au si peritu
Cari „libristi“ s'au totu numitu?!
— Alta data vomu vorbi
Despre alte, — ce-oru mai fi!
GUR'A SATULUI.

Scrisoarea lui Frecala catre Pacala.

Frate de cruce!

Multa vreme a trecut de candu nu ti-am scrisu. De atunce romanii din Satumare in doue cerouri romanesci au alesu si a dou'a ora totu deputati magiari, — de atunce in Maramuresiu a izbucnit o revolutie si se facu multa sfara'n tierra, ca se se scia cine e acelu „Frekála“ carele a cutediatu a scrie despre Papp Simon, despre acelu romanu adeveratu, carele intaresce ca limb'a romana o vorbescu numai oocisii si incalditorii de cuptore.

Acuma ti-scriu din districtulu „olvásóegyletului“. Mi place se-mi petrecu intre acesti omeni, ca-ci si ei me iubescu pe mine, — ca draculu tamai'a.

De asta-date inse mai ca nu-ti potu scrie despre lucruri mari, pentrucâ numai putinu lipsea, de nu s'au intemplat lucruri mari.

Ca se incepu lucrulu dinainte, ti-spum ca s'a tienutu közgyűlés, dar abie s'a deschisu adunarea, candu unu unguru se scolâ si proieptâ o adresa catre ministeriu. Ce se vedi frate! se scolâ unu romanu si dise ca elu nu vre se tramita adresa nimerui, s'a mai scolatu unu popa romanu, de celu *chestsietu*, si respunse ca dio lui nu-i pasa, deca se va si tramite adresa. Ceialalti romani tacura. Scii, frate de cruce, ungurulu nostru fu cu minte, si proieptâ adresa *inainte de alogere*, bravii nostri romani tacura dara ca piticulu, temendu-se ca — nu voru fi

alesi. Vedi, frate, ce face omulu cu minte. Me intrebi, ca de ce se bucura romanii Chioreni asié de tare, si ce pricina au de tramitu ministeriului adresa de multiamita? D'apoi ei de buna se ma multiamescu ministeriului, ca la rogarea lor, ca se le denumesca unu ficapitanu romanu, — le-a tramisu unu unguru.

La asta am si facutu o cantare, care se incepe asié:

Déca esti de la Chiori,
Nu me miru ca esti clioru.

Dupa ce se sfirsira tote, ra se se intemple unu lucru si mai mare. Au voitu se otarésca, cum-ca limb'a districtului se fia cea romana. Propunerea ast'a inse cadu. Pentru ce? Pentru ca domni nostri romani din districtulu „olvásóegyletului“ s'au spariatu, ca deca voru fi siliti a lucrâ totu romanesc, dinsi nu voru pute primi diregatorii, ca unii ce nu sunt in stare a lucrâ in limb'a ast'a.

Dar destulu acum atâta, me ducu in Selagiu se me candidedi in loculu parintelui Grigoriu Papp, carele dupa ce predede lui Deak adresa unoru unguri, cugetâ ca si-a implinitu chiamarea si a — abdisu.

Remanu alu teu

frate de cruce
Frecala

O siedintia dietala.

— Dupa cum ar dori Pista ca se fia. —

Siedinti'a se deschide intre eschiamatiuni si ohiote asurditorie.

Presedintele anuntia, ca la ordinea dilei e desbaterea proiectului de lege in privinti'a indestulirei nationalitatiloru.

Notariulu incepe a ceti proiectulu, dar si sgomotulu incepe a cresce, unii striga, altii ridu, cei „patru — cinci“ horcaiescu, — *presedintele* face atenti pre cei ce dormu, ca se nu horcaiesca asié tare, ca-ci se scutura ferestile si se cutremura paratii, — vocea *presidentului* inca se 'neca in sgomotu, — *notariulu* nu-i pasa nemica, elu totu cetesce pana 'n capetu.

O voce striga: „halljuk, — s' audimu!“

Hodosiu protestéza cu energia patriotica contra proiectului de sub desbatere, cu atâta mai alesu ca pre usioru se pote sci ca acela nici de câtu nu va indestuli — *natiunea magiara*, in carea cu superbia trebuie se ne socotimu toti filii patriei comune; — e de acea parere, ca ori ce actu, prin care s'ar tienti vre-o desbinare a *natiunei* prin asemenea intentiuni reactivare, se se respinga, deci propune incheierea desbaterei si respingerea proiectului care vorbesce despre indestulirea nationalitatiloru cari nu asistu, si prin urmare e o absurditate. (Aprobâri mai asu din partea romaniloru.)

Mileticiu: Tüszelt haz! — Io me alaturu la opinunea antevorbitorului, cu acelu adausu numai,

ca on. casa se decida, cun cineloru veninose a le rea pre nisce tradatori ai pati aceia, cari voru mai outeza multe *natiunalitati* aiei in *Unga*.

Babesiu aru dori ca mai a, nationalitatile sunt superbe si le fia superbe tote nationalitatile foru sulu „complex“ alu *natiunei*. (Eljen, & Slava!)

Gozsdu in o vorbire mai lunga a mustre totu cu argumentarile saale cele elu totusi nu pote fi de parerea con fiindu ca ast'a se pote visâ dora aiei in poporele nemagiare cari pretindu cu tar *natiunale*“ (sgomotu), da, dloru, pretind nationalitate, nemica nu voiescu se scie ce complexistiloru, si mai alesu trebuie si spu romanii nici de câtu nu consemtu cu ele ce vo. besce si face aiei dlu antevorbitoriu *labesiu*, ca-o. trebuie se soiti, cumca sunt *romani bni* si *romani rei*. . . *O voce*: dta, abunasema esti de-ai buni! (ilaritate.)

Gozsdu, da, sum de-ai buni, pentu ca voiescu binele poporului meu, care m'a alesu selu aperu, ér' nu se-lu amagescu. . . (Ohó! Le vele! (iosu cu elu!) la fine vorbitorulu se mai indrepta, si incheia cu: Eljen a haza!

Vladu nu se tiene că-e romanu bunu, nici că-e romanu reu, deorece e — „patriotu magiaru.“ prin umare combate acele pareri scornite de vendiatorii patriei, cumca aru poté fi cineva si *patriotu bunu* si apoi romanu bunu, — Chiaru romanulu dîce că nu pcti fi si cu closc'a si cu gain'a grasa, — inse totusi deca-e vorba de a indestuli natiunalitatile, apoi aru fi bine si cu cale, ca se se otarésca, cumcã tôte carele si trasurele de aci in colo sê aiba *cinci rôte*, si a cince a sê fia totu *rôta romanesca*.

Borlea ar mai postî ca romanii se pôta taiá tutunu — lui Pista, si se aiba si ei privilegie cum au serbii si altii; privilegiile sê sune, că numai ei sê fia indreptatiti de a face camisie séu tievi de pipa; — acést'a propunere fiindu cu totulu pré esagerata, se respinge, despre a lui Vladu se voru mai socoti inca.

A. Medanu. On. Casa! Dica cine ori ce-a dîce, inse Schmerling n'a fostu asié omu harnicu, precum cugeta unii, — elu a asupritu natiunalitatile si deosebitu pe romani. Deci io nici decátu nu potu, si de parerea unoru schmerlingiani de aice. (Sgomotu mare. Cuventarea nu se mai pôte audi.)

Fr. Deák dîce că s'a fostu pregatitu cu o vorbire lunga, inse fiindu că antevorbitorii au desbatutu acést'a intrebare atátu de frumosu, — nu-i remane alt'a de câtu sê strige: Sê traiésca fratetatea!

Eljen-uri sgomotóse si entusiasmu nemarginitu, — toti deputatii se saruta si imbratiosieza, — cei „patru — cinci“ totu horcaiescu, — bucuria generala, — numai *Hosszu* protestósa, inse nime nu-lu asculta, — din gestuatiuni se vede că amenintia, — dar in fine si elu dede man'a cu *Hodosiu*.

Prezidiintule amintia dora că proiectulu se respinge si asié indestulirea natiunalitatiloru remane pana dupa pascele — caliloru!

Eljen

La marturisire.

Unu betiu si-marturisî peccatele la unu calugaru, si dîse că elu altu pecatu nu are, decátu numai că bé vinarsu.

— Ên ada sê vedu ce beutura e aceea? i dîse calugarulu.

Betivulu dandu-i o sticla cu vinarsu de celu tare ce avea la dinsulu, gustà si calugarulu din vinarsu, si parendu-i-se, că a luat focu in gura, dîse betivului:

— Oh fule, n'ai nici unu pecatu, tu vei fi celu mai fericitu in lumea cealalta, fiindu ca ti-implinesci canoaulu aice pe pamentu, bendu acestu veninu.

Si asié omulu meu de-ací incolo beu si mai multa gandindu, că asié de buna sêma va dobandi imperati'a ceriuriloru.

In veci.

Unu omu fiindu bolnavu de mórte, dîse:

— Ah de asiu traí pana ce mi-oiu plati tôte detoriile!

— Vrei dta sê traiesci in veci? intrebà doctorulu.

TANDA si MANDA.

T. Óre de ce nu si-au adusu a minte romanii din Lugosiu si de limba.

M. Pentru că au fostu tare cuprinsi.

T. Cu ce?

M. Cu adres'a catra ministeriu.

T. Mei Mando, ên sê te mai intrebú óre-ce.

M. Postimu!

T. Unde infloresce acuma egal'a indreptatire mai minunatu?

M. In Torontalu.

T. Dieu n'asiu fi ganditu. Cum se pôte?

M. Asié, că acolo nu s'a alesu nici unu dirigatoriulu romanu.

Èrasi o calumnia

Deca stau si me gandescu, allu că dio multe minciuni mai respandescu foile. Asié nu demultu au cetitu intr'o foia romanesca simeca romanii din Satumare, in cele doue cercuri romanesce, devenite nu demultu vacante, voru alege deputati romani. Acuma inse sudu cu bucuria nespusa, că in amendoué locurile s'au alesu unguru si romanii nici n'au candidatu pe nimene. Asié dara scoirea acelei foi a fostu numai o scornitura, o calumnia. Onóre memorandistiloru nostri din Satumare!

Unu prietenu a lui Pista.

Intocma ca Satmarenii.

Romanii de langa Jibou, intocma ca Satmarenii, vreu sê aléga asisdere unu deputatu magiaru, nu demultu pe candidatulu loru l'au primitu cu pompa, candu

Cuculu celu cu pene sure,
Èrasi cantà din supure.

Concursa.

Se deschide concursu pentru solgabirei in Ardealu, — de la recurinti se pottesce harnicia de a puté — scóte „adresa de incredere.“

Post'a Gurei Satului.

Politie'a vulpei asiu si publicat'o bucurosu, dar intr'unu locu e cam neestetica, — tramite-mi altele si le voiu primi cu multiamita.

Abrudu. Mi-pare fórte reu că nu se pôte, e pré seriósă. Dar altele voru si primite cu bucuria.

Lumea alba nu se pôte publicá, că-ci cetitorii n'aru pricepe-o, — dintre anecdote cea d'antáia va esi. Tramite-mi si altele.

O poveste vechia.

S'a dusu unu omu, sê taie unu pomu, si totu a cioplitu, pan' i-s'a uritu, dar pomulu statea si de omu ridea, — nici cã i pasã, de securca sa, fara de tangea!

Candu apoi fartate, vede crengi uscate — cum le vede, iute — crengile le rupe, si atunci elu dicea : „Sê punu o tangea, la securca mea, sê vedemu asié, pomulu n'a cadé ?!”

Pe cale.

Gur'a Satului : De unde vîi draga, asié superata, pare cã ai mancatu o cêpa degerata ?!

Fel'a : Da eca am fost aici la tergu, gandeam cã si-va pune ochii pe mine vre-unu domnu de la varmeghia, inse nime nu me bagã in sêma, — acuma era me ducu a casa la satu, cã-ci asié mi-au dîsu unii, cã loculu meu e *in biriu* la satu.

Gur'a Satului : Basiu, cã bine au mai disu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu : **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiu prin **Alesandra Kocsi** (in tipografi'a lui Érkövy, Galgóczy si Kocsi.) Piatî'a de pesci Nr. 9.